

V. 3. Nýmand vždy zůstane nýmandem... a filosof primadonou (děj)

Peón: „Stoupáme nějak pomalu.“

To bude nějak ztvárněno, záleží na podobě balónu. nabízí se, že se peóni začnou koš i balón zvedat, ale pak zase oboje spustí.

Lovkyně: „Jsmo příliš těžcí. Někdo musí ven! Já to být nemůžu, já jsem Lovkyně.“

Peón: „Já hlídám oheň!“

Peón: „Já přisívám knoflíky!“

Peón: „Já vyrábím nástroje!“

Lovkyně: „Měl by to být někdo, kdo je naprosto k ničemu, úplná nula, koho nikdo nemá rád...“ *Vzhledem k diskusi o tomto motivu u vody navrhuju na obou místech úpravu repliky: „Musí to být někdo, kdo je naprosto k ničemu, úplná nula, koho nikdo nemá rád.“ A tím je hledané individuum okamžitě identifikováno a Lovkyně od začátku věděla, kdo to bude.*

Všechny zraky se upřou k Nýmandovi, který se rychle dovrtí.

Nýmand: „Ale né, proč to vždycky musím odnést já?“

Lovkyně: *(strká ho ven)* „Nemluv a skoč!“

Nýmand: „Vždyť už jsme vysokóóó...“

Nýmand je vyhozen z lodí, dopadá na zem. A už se nezvedne. Balón mizí ze scény.

Půjde-li to zvládnout prostorově, Nýmand bude někde „vzadu“ v koši a po jeho zvolení jej všichni mezi sebou prostrkají dopředu, takže pak přeleze koš a „spadne“ dolů ze schůdků, a pak zahne doprava (musí uvolnit cestu balónu), kde zůstane ležet.

Balón pak pokračuje v odletu po schůdkách dolů a do C32.

Trojka: *(právě v tu chvíli, kdy Nýmand dopadne a zůstane nehybný)* „Hele! Prigogine. Mám ho.“

Dvojka: *(nijak vzrušeně)* „Oni nás tady nechali. To jsou lidi.“ *A vkleče nebo vsedě otevře nějakou knihu.*

Jednička: *Vstane a rozhlédne se kolem, popojde na vyšší stupínek a doprava.* „Ať si letí. Kdo je potřebuje? Zařídíme se sami.“

Trojka: *Vstává, postaví se po bok Jedničkoví po jeho levé ruce.* „Souhlasí. Založíme si tu vlastní společnost.“

Dvojka: *(bojovně vstává také se posune k Jedničkoví – k jeho pravé ruce a založí ruce na prsou)* „Dohodneme první zákony!“

Trojka: *(založí ruce na prsou)* „Dokonalé zákony!“

Jednička: *(obejme své kolegy kolem ramen)* „A uděláme to jako filosofové!“

Trojice odhodlaně a vyhrůžně hledí do obecnstva, Žid si spokojeně lebedí u pramene. Na scénu se vkradl Leviathan – zůstane vlevo na nižším stupínku, jakmile Jednička dokončí svou repliku, mocně zařve. Světla zhasínají, hra končí.

Závěrečná situace:

Žid

F2F1F3

Leviathan